

**МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Навчально-науковий інститут менеджменту, адміністрування та права

***Економічні проблеми розвитку
аграрного виробництва в регіоні***

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ СТУДЕНТІВ

Випуск 13

Частина 1

***Присвячується 30-річчю Вінницького національного
аграрного університету***

Вінниця–2012

УДК 332:338.432
ББК 65.9 (4УКР) 32 + 65.049 (4УКР)
Е-45

Економічні проблеми розвитку аграрного виробництва в регіоні. / Збірник наукових праць студентів / Редколегія: Мазур А.Г., Колесов О.С. та інші. – Вінниця, 2012. – Випуск 13. (Ч.1) – 119 с.

У збірнику висвітлено актуальні проблеми розвитку економіки аграрного сектору регіонів України.

Присвячується 30-річчю Вінницького національного аграрного університету.

Друкується за рекомендацією Вченої ради Навчально-наукового інституту менеджменту, адміністрування та права Вінницького національного аграрного університету. Протокол №8 від 24 лютого 2012 року.

Редакційна колегія:

Мазур А.Г., д.е.н., професор, ВНАУ;
Колесов О.С., к.е.н., доцент - відповідальний секретар, ВНАУ;
Прутська О.О., д.е.н., професор, ВНАУ;
Лисогор В.М., д.т.н., професор, ВНАУ;
Козловський С.В., д.е.н., професор ВНАУ;
Ціхановська В.М., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Кафлевська С.Г., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Потапова Н.А., к.е.н., доцент, ВНАУ;
Мельничук О.Ф., к.ю.н., доцент, ВНАУ;
Мазур К.В., к.е.н., доцент, ВНАУ

З М І С Т

БІОЕНЕРГЕТИКА ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ АПК УКРАЇНИ	
Харчук А.І., Калетнік Г.М.	3
УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ АПК	
Чорноус В.В., Мазур А.Г., Гонтарук Я.В.	5
МИСТЕЦТВО ПРОВЕДЕННЯ ПЕРЕГОВОРІВ, ЯК ЗАПОРУКА УСПІХУ	
Козаренко Ю.В., Гонтарук Я.В.	8
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ РИНКУ БІОПАЛИВ В КОНТЕКСТІ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ	
Мазур О.В., Фіщук Б.П.	10
ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ БІОПАЛИВА В УКРАЇНІ	
Маланчук Я.А., Панасюк Т.Є., Скорук О.П.	13
ЕКОЛОГО - ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОЩУВАННЯ РІПАКУ	
Костик В.О., Фіщук Б.П.	15
ГОСПОДАРСЬКІ ПРАВОВІДНОСИНИ, ЇХ ОЗНАКИ ТА ВИДИ.	
Чорноус В.В., Красніцька Н.В.	18
ЕКОЛОГІЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ: ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ТА ОСНОВНИХ ЕЛЕМЕНТІВ	
Чередник О.О., Табенська О.І.	20
РОЗВИТОК АГРОБІЗНЕСУ В РЕГІОНІ	
Циба Т.І., Красняк О.П.	21
СХЕМА ДОКУМЕНТООБІГУ РІЗНИХ КАТЕГОРІЙ ДОКУМЕНТІВ	
Чорноус В.В., Полеся В.М.	23
ІНФЛЯЦІЯ В УКРАЇНІ: НАСЛІДКИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПОДОЛАННЯ	
Циба Т.І., Швець Т.І., Пронько Л.М.	25
СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ БІОЕНЕРГЕТИКИ	
Харчук А.І., Калетнік Г.М., Скорук О.П.	28
ПРОБЛЕМИ МОТИВАЦІЇ ПРАЦІ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	
Федик В.В., Березюк С.В.	31
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВІДНОВЛЮВАЛЬНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ В УКРАЇНІ	
Терещук Т.О., Скорук О.П.	34
КОНЦЕПЦІЇ СИТУАЦІЙНОГО ЛІДЕРСТВА	
Суківська В.Ю., Гонтарук Я.В.	36
СУТНІСТЬ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇЇ ФОРМУВАННЯ В АГРАРНІЙ СФЕРІ	
Стембловський Ю.В., Березюк С.В.	38
ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОЇ СФЕРИ	
Циба Т.І., Крот Т.В., Пчелянська Г.О.	41
ЕФЕКТИВНІСТЬ БРЕНДИНГУ ПІДПРИЄМСТВ НА ЗОВНІШНЬОМУ РИНКУ	
Янівська Д.О., Козловський С.В.	43
ОСОБЛИВОСТІ ФРАНЧАЙЗИНГУ В УКРАЇНІ	
Осипчук Т.П., Власенко І.В.	46
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА В УКРАЇНІ	
Постоюк І.О., Скорук О.П.	48
МЕНЕДЖМЕНТ ЯК НАУКОВЕ ВІДКРИТТЯ ХХ СТОЛІТТЯ	
Білик О.М., Колесов О.С., Гонтарук Я.В.	50
ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В ЕКОНОМІКУ РЕГІОНУ	
Артемчук Н.А., Прутська О.О.	52
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ГАЛУЗІ БУРЯКІВНИЦТВА В УКРАЇНІ	
Соловійова У.В., Мельничук К.С., Колесник Т.В.	54
ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В АГРАРНИЙ СЕКТОР УКРАЇНИ	
Слосаренко А.В., Прилуцький А.М.	57
КОМУНІКАЦІЇ ДІЛОВИХ ПАРТНЕРІВ	
Кухар О.С., Мазур К.В., Гонтарук Я.В.	59
ОЦІНЮВАННЯ КРЕДИТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЗА УМОВ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ	
Швець А.Г., Потапова Н.А.	61
РОЛЬ БАНКІВ В ІНВЕСТИЦІЙНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ	
Фаюра Н.Д., Постоюк І.О.	63

АНАЛІЗ БЮДЖЕТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ Павлюк Д.Є., Голишевська Л.В.	66
ПОДАТКОВИЙ КОНТРОЛЬ В УКРАЇНІ: ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ Оріщена С.В., Шевчук О.Д.	68
ОРГАНІЗАЦІЯ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ НА ПІДПРИЄМСТВІ Швець А.Г., Подолянчук О.А.	71
ФІНАНСОВА САНАЦІЯ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ФІРМИ Мороз В.В., Власенко І.В.	73
«ПАБЛІК РИЛЕЙШІЗ» В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ ПІДПРИЄМСТВА Онофрійчук І.С., Мамалига С.В.	75
ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА МЕТОДИКИ АУДИТУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ Причепя Г.В., Подолянчук О.А.	77
МИТНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ Чорноус В.В., Кухар О.С.	79
ДОСВІД ІННОВАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА В ФРН Савчук М.О., Скорук О.П.	81
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ФІРМИ Кулик І.О., Власенко І.В.	83
АГРАРНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ Й ОСОБЛИВОСТІ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ Кукурузяк К. Кубай О.Г.	86
ІННОВАЦІЙНЕ ВИКОРИСТАННЯ СОЛОМИ Костик В.О., Скорук О.П.	88
ФІНАНСИ В ЕКОНОМІЧНІЙ СИСТЕМІ ДЕРЖАВИ Коліжук М.В., Березюк С.В.	90
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ КРЕДИТУВАННЯ В УКРАЇНІ Клибанівська І.Я., Березюк С.В.	93
ДЕФЦИТ БЮДЖЕТУ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ЗМЕНШЕННЯ Гошовська Т.І., Березюк С.В.	95
ПОНЯТТЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ТА ФАКТОРИ, ЯКІ ЇЇ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ Кулик О.М., Коваль Н.І.	97
ОРГАНІЗАЦІЯ СЛУЖБИ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ Загородня О., Гуцаленко Л.В.	99
ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА І СПОЖИВАННЯ БІОДИЗЕЛЬНОГО ПАЛИВА В УКРАЇНІ Причепя Г.В., Скорук О.П.	101
СОЦІАЛЬНА РЕКЛАМА В УКРАЇНІ Долгіх К.І., Мамалига С.В.	104
ФУНКЦІЇ І ПОВНОВАЖЕННЯ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ Дерун О.І., Кубай О.Г.	105
УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМ БОРГОМ УКРАЇНИ Демидаш Л.С., Голишевська Л.В.	108
ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СТРАТЕГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ Гудзь Г.М., Кафлевська С.Г.	110
ПРОБЛЕМА «СМИСЛУ ЖИТТЯ» У КОНТЕКСТІ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТИРІВ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ Герасимчук О.М., Герасимова І.Г.	113
ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В КОНФЛІКТНИХ СИТУАЦІЯХ Демидаш Л.С., Волонтир Л.О.	115

маркетингової діяльності.

Література

1. Андрушків Б.М. Основи соціального менеджменту / Б.М. Андрушків. Тернопіль: ТОВ «Терно-граф», 2007. – 1024 с.
2. Бельтюков Є.А., Докучаєв О.А. Формування соціально-економічного механізму мотивації персоналу / Є.А. Бельтюков, О.А. Докучаєв // Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво. – 2006. – №4. – С. 23 – 25.
3. Васильченко В.С., Гриненко А.М., Грішнова О.А., Керб Л.П. Управління трудовим потенціалом: Навч. посіб. – К.: КНЕУ. – 2005. – 403 с.
4. Гончарова Н.М. Сутність мотивації праці в сільському господарстві / Н.М. Гончарова // Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво. – 2006. – №3. – С. 64.
5. Замора О.І., Ярема Л.В. Використання трудових ресурсів у сільськогосподарських підприємствах / О.І. Замора, Л.В. Ярема // Актуальні потреби економіки. – 2006. – №12 – С.188– 192.
6. Липов В. Проблеми запозичення систем мотивації персоналу у трансформаційних економіках: крос-культурні засади дослідження / В.Липов // Україна: аспекти праці. – 2008. – № 2. – С. 42 – 51.
7. Мак-Грегор Д. Людська сторона підприємства / Д. Мак-Грегор.- М.: Зеркало, 1996.- 482с.
8. Македонський А.В., Шелудько Л.В. Механізм формування фонду оплати праці в сільськогосподарських підприємствах / А.В. Македонський, Л.В.Шелудько // Економіка АПК. – 2008. – №1. – 112–116.
9. Тейлор Фредерик Уинслоу. Принцип научного менеджмента / Фредерик Тейлор // Контролінг. – 1991. – 95 с.
10. Хміль Ф.І. Управління персоналом / Ф.І. Хміль. – К.: «Академвидав», 2006. – 488 с.
11. Шпикуляк О.Г. Оплата праці як один із факторів мотивації трудової діяльності в аграрному підприємстві / О.Г. Шпикуляк // Агроінком. – 2004. – № 1–2. – С. 77 –79.

Modern condition and special features of work motivation in agrarian enterprises are shown in the article, ways of improving of work motivation are offered.

Keywords: motivation, payment, productivity, stimulation, labour resources.

УДК 330.341.1:620.92 (447)

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВІДНОВЛЮВАЛЬНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ В УКРАЇНІ

Терещук Т.О.
Скорук О.П.*, к.е.н., доц.

В даній статті обґрунтовано необхідність інноваційного розвитку і впровадження альтернативних та відновлюваних джерел енергії в Україні, що сприятиме підвищенню її енергетичної безпеки.

Ключові слова: інновації, біопаливо, біомаса, енергетична незалежність.

Постановка проблеми. Фінансово-економічна криза випробувала на міцність економічні системи країн світу, що ґрунтувалися на засадах інноваційного та сталого розвитку. Не всі системи змогли протистояти негативним глобалізаційним тенденціям, що відобразило окремі структурні проблеми та дозволило виявити найефективніші напрями розвитку: стимулювання впровадження управлінських і технологічних інновацій [2].

Постановка завдання. Сьогодні продовжують розвиватись явища, що ставлять виклики перед цивілізацією: вичерпуються традиційні джерела енергії, зростає вартість їх видобування, утворюється надмірна кількість органічних відходів промислового, сільськогосподарського та побутового походження, інтенсивно забруднюється природне середовище. Той факт, що світове виробництво енергії з поновлюваних джерел зростає і зростатиме надалі, не викликає ніякого сумніву. В багатьох країнах світу спостерігається справжній бум виробництва виробництві палива з поновлюваних ресурсів.

Викладення основного матеріалу дослідження. Розвиток енергії з поновлюваних джерел - особливо з вітру, води, сонячної енергії і біомаси - повинно бути головною метою енергетичної політики України. Для цього існує кілька причин:

- ✓ енергія з поновлюваних джерел відіграє важливу роль у скороченні викидів вуглекислого газу (CO₂);
- ✓ збільшення частки енергії з поновлюваних джерел допомагає забезпечити енергетичну безпеку шляхом зменшення залежності України від джерел енергії, що імпортуються;

- ✓ у перспективі поновлювані джерела енергії стануть економічно конкурентні порівняно з традиційними джерелами, що використовуються сьогодні;
- ✓ впровадження енергії з поновлюваних джерел сприяє розвитку агропромислової сфери, допомагає створювати нові робочі місця [3].

Зокрема, великі перспективи розвитку в Україні має біоенергетичний сектор, який потребує запровадження законодавчого регулювання ринку виробництва та споживання біопалив, створення дієвого й прозорого механізму стимулювання виробництва та споживання біопалив при належному контролі з боку держави, забезпечення широкомасштабного використання біопалива в Україні [3].

Найперспективнішими для використання в Україні у найближчому майбутньому вважаються такі технології:

- деревоспалювальні станції централізованого теплостачання (1-10 МВт) і промислові деревоспалювальні котли (0,1-5 МВт) для встановлення у держлісгоспах і деревообробних комбінатах;
- соломоспалювальні фермерські котли та котли для малих тепломереж (0,1-1 МВт);
- дерево- і соломоспалювальні котли малої потужності (40-100 кВт); біогазові установки для великих ферм великої рогатої худоби, свиноферм, птахофабрик і підприємств харчової промисловості;
- установки для видобутку й використання біогазу з великих полігонів твердих побутових відходів й станцій очищення комунальних стоків (міні-електростанцій потужністю 0,5-5 МВт);
- технології спільного спалювання біомаси з вугіллям на вугільних електростанціях, виробництво моторного пального з біомаси [1].

Відповідно до проекту Енергетичної Стратегії України до 2030 р. напрями освоєння енергетичного використання біомаси наведено в табл. 1.

Аналіз заміщення традиційних видів палива енергією з біомаси за 2001-2030 рр. показує, що енергетичне її використання зростає в 2030 р. порівняно з 2001 р. у 9,3 рази і становитиме 9215 тис. тонн у.п., у тому числі виробництво електроенергії 26,48 %, теплової енергії 37,55 % як котельного пічного палива 16,22 % і виробництво етанолу як моторного палива 19,75 %.

У лютому 2004 р. Верховна Рада України ратифікувала Кіотський протокол про обмеження викидів парникових газів в атмосферу. Це дає Україні можливість брати участь у проектах Спільного здійснення і продавати одиниці зниження емісії парникових газів європейським країнам. Великий потенціал у цій сфері мають проекти впровадження систем збору біогазу на полігонах твердих побутових відходів. Успішний розвиток біоенергетики тісно пов'язаний і багато в чому залежить від можливостей впровадження сучасних технологій і обладнання. Одним зі стимулюючих заходів, який можна запропонувати для України, є субсидування купівлі сучасного біоенергетичного обладнання або реконструкції існуючого (в основному котлів) під використання біомаси [1].

Таблиця 1

Напрямки освоєння біомаси в Україні у 2001-2030 рр.

Напрями	Одиниця виміру	Заміщення традиційних видів палива по роках			
		2001	2010	2020	2030
Енергетичне використання біомаси, всього	тис. тонн у.п.	988	2662	6318	9215
	%	100,0	100,0	100,0	100,0
У тому числі виробництво електроенергії	тис. тонн у.п.	0	324	1618	2440
	%	0	12,17	25,61	26,48
	МВт	0	151	772	1158
	ГВт-год	0	926	4623	4623
Виробництво теплової енергії	тис. тонн у.п.	49	702	2360	3460
	%	4,96	26,37	37,35	37,55
	МВт	91	1301	4455	6520
Кінцеве споживання біомаси як котельного пічного палива	тис. тонн у.п.	923	1375	1430	1495
	%	93,42	51,65	22,13	16,22
Виробництво етанолу як моторного палива	тис. тонн у.п.	16	261	910	1820
	%	1,62	9,81	14,41	19,75

Отже, перспектива до використання в Україні поновлюваних джерел енергії існує потреба у розробках технологій їх отримання і виробництва. До таких проривних інноваційних технологій відносяться:

1) Використання водню для генерації теплової енергії, електроенергії, палива для двигунів. Висока екологічна ефективність та енергетична потужність дозволить компенсувати зростання потреби в усіх видах енергетичних ресурсів. В Україні наявні моделі та запатентовані винаходи в цій галузі, але їх впровадження стримує неефективний механізм реалізації інновацій та протидія зацікавлених промислових груп;

2) Вирощування водоростей, як сировини для заводів із виробництва біодизелю, що дозволить утилізувати вуглекислий газ та удосконалити процеси виробництва біогазу з доведенням метану в його складі до 90 %;

3) Доопрацювання з урахуванням можливостей сучасної техніки технології підземної газифікації

вугілля, насамперед бурого. Такі технології в Україні раніше застосовувалися;

4) Технології переведення газових кухонних плит на роботу на біоетанолі та технології отримання біоетанолу з біомаси різного походження;

5) Технологічні схеми використання когенераційних установок на компресорних станціях газотранспортної системи України для проведення ефективної реконструкції газотранспортної системи, заміни частини турбоагрегатів на когенераційні системи, а іншої частини на електропривідні компресорні установки, при цьому електропривідні використовуватимуть електроенергію, вироблену когенераційними установками [4].

В Україні створено обширну законодавчу базу, але практично в умовах кризи інноваційна діяльність паралізована призупиненням економічних стимулів та відсутністю фінансування. Впровадження заходів Державних програм з енергозбереження здійснюється в обмеженому обсязі або припинено взагалі, що негативно впливає на соціально-економічний розвиток. Назріла потреба визначення шляхів інноваційного розвитку нафтогазового комплексу в умовах кризи для забезпечення енергонезалежності економіки та ефективного використання її ресурсного потенціалу економічного зростання [2].

Висновки. Отже, для збільшення науково-технологічних можливостей української економіки потрібно сформулювати потребу в інноваціях на загальнонаціональному рівні, яка повинна охоплювати державне і суспільне життя. Важливим напрямом є організація наукових досліджень щодо розробки проривних технологій, а не їх симулювання. Державні фінансові ресурси слід переорієнтувати на впровадження інновацій, що дозволить забезпечити конкурентоспроможність економіки, її стабільність та енергонезалежність.

Література

1. Бузовський Є.А., Скрипниченко В.А., Лучник М.М. Інноваційний розвиток альтернативних джерел енергії [Електронний ресурс] /Є.А. Бузовський, В.А. Скрипниченко, М.М. Лучник - Режим доступу:http://www.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/nvnu/2009_142_1/09bea.pdf

2. Мазур І.М. Особливості впровадження інновацій у нафтогазовому комплексі України [Електронний ресурс] / І.М. Мазур - Режим доступу:http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/inek/2011_7/159.pdf

3. Скрипниченко В.А. Інноваційні аспекти виробництва біопалива на Україні: стан, проблеми, перспективи [Електронний ресурс] / В.А. Скрипниченко - Режим доступу:
http://www.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/nvnu/2009_142_1/09sva.pdf

4. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010 - 2020 роки в умовах глобалізаційних викликів: наук.-практичне вид. [Електронний ресурс] // Матеріали парламентських слухань у Верховній Раді України 17 червня 2009 року. - Режим доступу: <http://kno.rada.gov.ua/komosviti/control/uk/doccatalog/list? curDir=48718>

Summary

Consisting and prospects of innovative development of alternative energy sources is of Ukraine/Tereshchuk T.O., Skoruk O.P.

In this article grounded a necessity of innovative development and introduction of alternative energy sources is for Ukraine which will be instrumental in the increase of it power safety.

Keywords: innovations, biopropellant, power independence.

УДК 658;37.035.91

КОНЦЕПЦІЇ СИТУАЦІЙНОГО ЛІДЕРСТВА

Суківська В.Ю.
Гонтарук Я.В.*, асистент

В статті розглядаються концепції ситуаційного лідерства, його моделі, що дають уявлення про характерні якості лідера, без якого неможливо ефективно виконувати функції планування, організації, мотивації та контролю, досягаючи позитивних кінцевих результатів.

Ключові слова: Концепції лідерства, ситуаційне лідерство, моделі лідерства.

Постановка проблеми. Лідерство є ключем для досягнення організаційної ефективності. Саме лідерство є процесом несилового впливу у напрямку досягнення організацією своїх цілей і для того, щоб складна організація ефективно виконувала свої задачі необхідно забезпечити виконання всіх функцій управління. Лідерство – являється тим видом діяльності, який пронизує всю систему управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Р. Танненбаум, І. Вешлер, Ф. Масарик, Пітер Друкер, Ф. Фідлер, В. Врум, Ф. Йеттон, М. Мескон, П. Херсі і К. Бланшард. Українські та російські вчені: Ф. Хміль, В. Лозниця, Д. Виханський, В. Веснін теж внесли вклад в розвиток теорії лідерства.